

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 291/2011

ze dne 24. března 2011

o základním použití jiných regulovaných látek než hydrochlorfluoruhlodíků pro laboratorní a analytické účely v Unii podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu

EVROPSKÁ KOMISE,

těch použití, pro něž jsou dostupné technicky a ekonomicky schůdné alternativy, které jsou přijatelné z hlediska ochrany životního prostředí a zdraví.

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1005/2009 ze dne 16. září 2009 o látkách, které poškozují ozonovou vrstvu⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 2 uvedeného nařízení,

(4) Podle dohody smluvních stran v rozhodnutí XVIII/15 by měl být rovněž stanoven taxativní seznam povolených základních použití methylbromidu, jakož i použití, u nichž skupina pro technická a hospodářská hodnocení určila, že pro ně neexistují alternativy.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Unie již ukončila výrobu a spotřebu regulovaných látek pro většinu použití. Komise musí pro jiné regulované látky než hydrochlorfluoruhlodíky stanovit základní laboratorní a analytická použití.

(5) Navíc by mělo být ujasněno, že použití regulovaných látek pro účely primárního a sekundárního vzdělávání nemůže být považováno za základní a mělo by být omezeno na vysokoškolské či odborné vzdělávání. Kromě toho použití regulovaných látek v testovacích chemických soupravách, jež jsou dostupné široké veřejnosti, by nemělo být považováno za základní.

(2) Rozhodnutí XXI/6 smluvních stran Montrealského protokolu konsoliduje stávající rozhodnutí a prodlužuje obecnou výjimku ze základního laboratorního a analytického použití po dni 31. prosince 2010 do dne 31. prosince 2014 pro všechny regulované látky vyjma hydrochlorfluoruhlodíků. Povoluje tedy výrobu a spotřebu nutnou k uspokojení základních laboratorních a analytických použití regulovaných látek při dodržení podmínek stanovených Montrealským protokolem.

(6) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 25 odst. 1 nařízení (ES) č. 1005/2009,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

(3) Rozhodnutí VI/25 smluvních stran Montrealského protokolu upřesňuje, že použití lze považovat za základní, pouze pokud nejsou dostupné žádné technicky a ekonomicky schůdné alternativy nebo náhrady, které jsou přijatelné z hlediska životního prostředí a zdraví. Skupina pro technická a hospodářská hodnocení ve své průběžné zprávě za rok 2010 určila značné množství postupů, v jejichž případě jsou již k použití regulovaných látek dostupné alternativy. Na základě uvedených informací a rozhodnutí XXI/6 by měl být stanoven seznam

Článek 1

Výroba, dovoz a použití jiných regulovaných látek než hydrochlorfluoruhlodíků mohou být povoleny pro kterékoli základní laboratorní a analytické použití uvedené v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 286, 31.10.2009, s. 1.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. března 2011.

Za Komisi
José Manuel BARROSO
předseda

PŘÍLOHA

Základní laboratorní a analytická použití jiných regulovaných látek než hydrochlorfluoruhlovodíků

1. Následující použití jiných regulovaných látek než hydrochlorfluoruhlovodíků se považují za základní laboratorní a analytická použití:
 - a) Použití regulovaných látek jako referenční hodnoty nebo normy
 - ke kalibraci zařízení, které používá regulované látky,
 - k monitorování úrovní emisí regulovaných látek,
 - ke stanovení hladin reziduí regulovaných látek ve zboží, v rostlinách a komoditách;
 - b) použití regulovaných látek v laboratorních toxikologických studiích;
 - c) laboratorní použití, v němž je regulovaná látka změněna chemickou reakcí, jako jsou regulované látky využívané jako vstupní surovina;
 - d) použití methylbromidu v laboratoři s cílem porovnat účinnost methylbromidu a jeho alternativ;
 - e) použití tetrachlormethanu jako rozpouštědla v reakcích při bromování s N-bromosukcinimidem;
 - f) použití tetrachlormethanu jako přenašeče řetězce v radikálových polymerizačních reakcích;
 - g) jakékoli jiné laboratorní a analytické použití, pro které není dostupná technicky a ekonomicky schůdná alternativa.
2. Následující použití všech jiných regulovaných látek než hydrochlorfluoruhlovodíků se nepovažují za základní laboratorní a analytická použití:
 - a) chladicí a klimatizační zařízení používané v laboratořích, včetně chladicího laboratorního zařízení, jako jsou ultraodstředivky;
 - b) čištění, zpracovávání, oprava nebo přestavba elektronických součástí nebo soustav;
 - c) uchovávání publikací a archivů;
 - d) sterilizace materiálů v laboratoři;
 - e) jakékoli použití v primárním a sekundárním vzdělávání;
 - f) jako složky v testovacích chemických soupravách, jež jsou dostupné široké veřejnosti a nejsou určeny k používání ve vysokoškolském vzdělávání;
 - g) při čištění a sušení včetně odstraňování mastnoty z výrobků ze skla a jiných zařízení;
 - h) při stanovení uhlovodíků, olejů a tuků ve vodě, půdě, vzduchu nebo odpadu;
 - i) testování dehtu v dlažebních materiálech;
 - j) forenzní snímání otisků prstů;
 - k) testování organických látek v uhlí;
 - l) jako rozpouštědla při stanovení kyanokobalaminu (Vitamin B12) a bromového čísla;
 - m) při metodách, při nichž se v regulované látce využívá selektivní rozpustnost, včetně stanovení kaskarosidů, výtažků štítné žlázy a tvorby pikrátů;
 - n) prekoncentrace analytů v chromatografických metodách (např. vysokoučinná kapalinová chromatografie (HPLC), plynová chromatografie (GC), adsorpční chromatografie), atomová absorpční spektrometrie (AAS), spektrometrie s indukčně vázaným plazmatem (ICP), rentgenová fluorescenční analýza;
 - o) při stanovení jodového čísla v tucích a olejích;
 - p) jakékoli jiné laboratorní a analytické použití, pro které je dostupná technicky a ekonomicky schůdná alternativa.